

Άλιστερ Μπλακ, Ριζοσπαστική Κίνηση για την Ανεξαρτησία

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ για πρώτη φορά στα κοινά

Δημοσιεύουμε παρακάτω συνέντευξη που παραχώρησε ο Άλιστερ Μπλακ, μέλος της Ριζοσπαστικής Κίνησης για την Ανεξαρτησία - RIC και εκπρόσωπος του Σκωτικού Σοσιαλιστικού Κόμματος. Το RIC είναι η αριστερή πτέρυγα του κινήματος Yes Scotland υπέρ της ανεξαρτησίας. Τη συνέντευξη πήρε ο Ντικ Νίκολς για το *Green Left Weekly*.

Ποια είναι η κατάσταση καθώς πλησιάζει η ημέρα του δημοψηφίσματος;

Είναι ξεκάθαρο ότι η διαφορά μικράνει και ότι κάθε μέρα η πιθανότητα για μια θετική ψήφο αυξάνεται. HRIC δραστηριοποιείται κυρίως στις εργατικές περιοχές, όπου η υποστήριξη στο «ναι» είναι ισχυρότερη. Τις τελευταίες εβδομάδες είδαμε να υπάρχει τεράστιος ενθουσιασμός υπέρ του «ναι» ανάμεσα στα φτωχότερες και πλέον αποκλεισμένες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες βλέπουν στην ιδέα μιας ανεξάρτητης Σκωτίας, την ευκαιρία για μια πιο δίκαιη κοινωνία. Μετά τη δημοσκόπηση που έδειχνε το «ναι» να προηγείται, η κίνηση υπέρ του Όχι «Better Together» (BT) έχει παραλύσει από το σοκ. Η παραχώρηση περισσότερων εξουσιών στη Σκωτία που υποσχέθηκε ο πρώην πρωθυπουργός των Εργατικών Γκόρντον Μπράουν, στις 8 Σεπτεμβρίου, είναι άνευ ουσίας, ήρθε πολύ αργά και αποτελεί περισσότερο μια προσπάθεια στήριξης της αρνητικής ψήφου από τη μεριά των Εργατικών.

Μόλις πριν από 4 εβδομάδες δημοσκόπηση έδειχνε το «όχι» να προηγείται με 61% έναντι 39%. Εάν, τελικά, επικρατήσει το «ναι», πού μπορεί να αποδοθεί;

Είναι συνδυασμός δύο παραγόντων. Τους τελευταίους μήνες, η αρνητική καμπάνια του BT αντιμετωπίστηκε αποτελεσματικά και αποδυναμώθηκε. Το ίδιο το BT ονόμαζε αυτή την καμπάνια «Επιχείρηση Φόβος». Όμως, καταφέραμε να αντικρύσουμε αποτελεσματικά αυτή την κινδυνολογία για θέσεις εργασίας, συντάξεις, νόμισμα κ.λπ.

Το σημείο καμπής ήταν η τελευταία δημόσια συζήτηση των πολιτικών αρχηγών (στις 25 Αυγούστου) όταν ο Άλιστερ Ντάρλινγκ, ηγέτης του BT και ανώτερο στέλεχος του Κόμματος των Εργατικών, παραδέχτηκε ότι η Σκωτία θα μπορούσε να συνεχίσει να χρησιμοποιεί τη στερλίνα. Επίσης, δεν είχε πολλά να πει όταν ρωτήθηκε σχετικά με τις νέες εξουσίες που θα παραχωρούνταν στη Σκωτία σε περίπτωση επικράτησης του «όχι». Δεύτερο, η καμπάνια υπέρ του «ναι» είναι ένα αυθεντικό λαϊκό κίνημα που υπερβαίνει το Εθνικό Κόμμα της Σκωτίας (SNP) και τους φανατικούς εθνικιστές. Αυτός ακριβώς ο λαϊκός ακτιβισμός είναι που αντιτάχθηκε στα ΜΜΕ

στα οποία στηρίχθηκε το BT για να περάσει το μήνυμά του. Οι πιο έντονες συζητήσεις που γίνονται αφορούν την κοινωνική δικαιοσύνη, την υπεράσπιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας (NHS) και την απομάκρυνση των πυρηνικών πυραύλων Τράιντεντ. Τα εθνικά και ιστορικά ζητήματα δεν βρίσκονται ψηλά στην ατζέντα.

Αυτό που βλέπουμε είναι το δημοκρατικό πνεύμα εν δράσει. Η προεκλογική καμπάνια χαρακτηρίζεται από ένα πρωτόγνωρο έσπασμα συζητήσεων, αντιπαραθέσεων και διαβούλευσεων γύρω από κάθε πτυχή της ζωής μας και αυτό αποτελεί έμπνευση για χιλιάδες πολίτες που συμμετέχουν για πρώτη φορά στα κοινά. Όλοι συζητάνε για την πολιτική, το μέλλον της κοινωνίας, την κοινότητά τους, παντού: στα μαγαζιά, στη δουλειά, στο δρόμο, στα κοινωνικά δίκτυα.

Πόσο ρόλο παίζει το ότι, με το δεδομένο του πετρελαίου στη Βόρεια Θάλασσα, η Σκωτία μπορεί να ακολουθήσει την πορεία των Σκανδιναβικών Χωρών και ειδικά της Νορβηγίας;

Σίγουρα αυτό αποτελεί ένα σημαντικό παράγοντα με ιδιαίτερη απήχηση σε όσους θα ήθελαν μία κοινωνία περισσότερο σοσιαλιστική. Φυσικά υπάρχουν και εδώ προβλήματα - οι Σκανδιναβικές Χώρες δεν έχουν ανοσία ούτε στην κρίση ούτε στη λιτότητα. Επιπλέον, είναι σημαντικό να συμβάλουμε στην ανάπτυξη πιο πράσινων μορφών ενέργειας, όπως η αιολική και η ηλιακή, ειδικά που εδώ αφθονούν. Η Αριστερά υποστηρίζει την εθνικοποίηση του πετρελαίου έτσι ώστε τα κέρδη να χρησιμοποιούνται για το κοινό καλό.

Σε ποιες κοινωνικές ομάδες έχει μεγαλύτερη απίκηση η ανεξαρτησία;

Οι πιο θερμοί υποστηρικτές είναι όσοι επλήγησαν από τον Θατσερισμό. Στις εργατικές κοινότητες όπου οι δυσάρεστες αναμνήσεις της απεργίας των ανθρακωρύχων και του κεφαλικού φόρου είναι νωπές, η ιδέα της ανεξαρτησίας έχει μεγάλη απήχηση και χιλιάδες εγγράφονται στους εκλογικούς καταλόγους για να ψηφίσουν. Σε όλη τη Σκωτία υπάρχουν πολλές τέτοιες κοινότητες.

Πόσο αληθεύει η κινδυνολογία

στις τραπεζικές σύστημα της χώρας και ειδικά τη Royal Bank, θα μαζέψει και θα καταφύγει στο Λονδίνο σε περίπτωση που επικρατήσει το «ναι»;

Οι μεγάλες επιχειρήσεις θα κάνουν ό, τι κάνουν πάντα. Αν κρίνουν ότι φεύγουντας θα κερδίσουν περισσότερα, θα φύγουν. Σίγουρα υπάρχουν πολλοί εργαζόμενοι στον χρηματοπιστωτικό τομέα στη Σκωτία και ειδικά στο Εδιμβούργο και άρα θα πρέπει να εξετάσουμε πώς θα μείωσουμε την εξάρτηση από αυτό τον τομέα και πώς θα δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας σε πιο παραγωγικούς τομείς. Αυτή την εβδομάδα η Μισέλ Μονέ, ιδιοκτήτρια μιας βιομηχανίας ένδυσης, απείλησε ότι θα μεταφέρει την επιχείρηση εκτός Σκωτίας εάν επικρατήσουν τα «ναι». Αυτό που δεν ανέφερε, όμως, είναι ότι έχει ήδη μεταφέρει 1.200 θέσεις εργασίας στην Κίνα, αφήνοντας ελάχιστες πίσω.

Ποια είναι η στάση των συνδικάτων;

Κατά κύριο λόγο οι ηγεσίες των συνδικάτων προσπάθησαν όσο μπορούσαν να παραμείνουν «ουδέτερες», ακολουθώντας τις οδηγίες του Εργατικού Κόμματος να μην υποστηρίξουν το κίνημα για ανεξαρτησία. Η πολιτική τους είναι είτε να μην παίρνουν θέση είτε να υιοθετούν την επίσημη θέση των Εργατικών. Υπήρχαν φυσικά εξαιρέσεις όπως οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι στο Εδιμβούργο, τα σωματεία των σιδηροδρομικών και των μεταφορών.

Το 1968, ο γνωστός πηγέτης των ανθρακωρύχων, ΜακΚάχι, δήλωνε: «Οι Σκωταέζοι εργάτες έχουν περισσότερα κοινά με τους λιμενεργάτες στο Λονδίνο παρά με την αριστοκρατία της Σκωτίας».

Ο Μικ είχε δίκιο. Άλλα η ιδέα ότι υποστηρίζοντας την ανεξαρτησία της Σκωτίας αντιτίθεσαι στην διεθνή αλληλεγγύη είναι ολότελα λανθα-

σμένη. Οι μεγαλύτερες μετακινήσεις ψήφων προς το «ναι» έγιναν από ψηφοφόρους των Εργατικών. Το ποσοστό, ανάμεσά τους, που υποστηρίζει την ιδέα της Ανεξαρτησίας διπλασιάστηκε μέσα σε ένα μήνα και τώρα περίπου ένα τρίτο των ψηφοφόρων του Εργατικού Κόμματος τάσσεται υπέρ του «ναι». Στελέχη των εργατικών έχουν επίσης αλλάξει θέση. Υπάρχει επίσης μια μικρή αλλά ισχυρή σε επιρροή ομάδα «Εργατικοί υπέρ της Ανεξαρτησίας».

Ο Άλεξ Σάλμον του SNP προσπάθησε να εξουδετερώσει δύο σημεία κριτικής από τη μεριά των υποστηρικών του «όχι»

-το νόμισμα και τη μοναρχία- λέγοντας ότι η Σκωτία θα κρατήσει και τη στερλίνα και τη Βασιλισσα. Δίλωσε, επίσης, ότι θα παραμείνει στο ΝΑΤΟ. Πώς αντιμετωπίζει τα θέματα αυτά το RIC; Φυσικά, ασκούμε την κριτική μας. Είμαστε υπέρ της Δημοκρατίας και όχι της Μοναρχίας. Στο ζήτημα του νομίσματος, η Αριστερά έχει ταχθεί υπέρ ενός νέου νομίσματος αντί για την ευρώ ή τη λίρα - χωρίς ανεξάρτητη κεντρική τράπεζα δεν μπορούμε να ελέγχουμε τα επιτόκια κ.λπ. Ο Κόλιν Φοξ, στέλεχος του Σοσιαλιστικού Κόμματος, τάχθηκε υπέρ ενός ανεξάρτητου εθνικού νομίσματος.

Ο Άλεξ Σάλμον βλέπει την ανεξάρτητη Σκωτία ως πιοτό μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποκρύπτει τον ευρωπακτικισμό.

Η Ευρώπη είναι ένα δύσκολο ζήτημα. Ο ευρωπακτικισμός έχει γίνει μονοπώλιο της Ακροδεξιάς και του UKIP.

Ένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ήταν αυτό των εργαζομένων από άλλες χώρες της Ευρώπης που απέρριπταν το «ναι» φοβούμενοι ότι εάν η Σκωτία δεν είναι πια μέλος της Ευρω-

παϊκής Ένωσης δεν θα μπορούν πια να δουλέψουν εδώ για αυτό και η καμπάνια υπέρ του «Ναι» επικεντρώνεται στο ζήτημα της παραμονής της χώρας στην Ε.Ε. Εννοείται ότι υπάρχουν τεράστια προβλήματα με την Ε.Ε. Η συμμετοχή μας περιορίζει τις δυνατότητές μας για πραγματικά προοδευτική, σοσιαλιστική κοινωνική αλλαγή - η Ε.Ε δεν μας επιτρέπει να εθνικοποιήσουμε τ